

poslednjič Marko knjigarja. „8 krajcarjev“ — je bil odgovor. „8 krajcarjev!“ — se začudijo vsi trije. — „Pratika je desetkrat boljša, pa jo dobimo za 7 krajcarjev!“ — „Veš kaj Marko! — pravi Luka — kupiva si nemški kolendar, pa pustiva Horvate na miru.“ — „Boljše bo“ — reče zadovoljno Marko — potem pa si kupi vsak svoj „Bauernkalender“.

„To je bil sejm! govori Marko medpotoma ter se praska za ušesi — pa vendar nisem dobil, česar sem hotel; tega nemškega norca bi si bil lahko doma kupil, nikar da sem prišel v Zagreb po-nj.“ — „Kaj mi le bo baba rekla“ — sem še slišal Lukeža godernjati, potem pa so odšli naši kupci v gostivnico k črnemu slonu v savsko ulico, kjer so njih vozovi bili in pa konji.

Tako le se nam godi, sem si mislil; pa kdo nam more pomoči, če si sami nočemo? Naši knjigoteržci, pravimo, so krivi, da se tako malo slovenskih bukev prodá. Je li to res? Kdo more terditi dá? Ko bi le bilo dosti kupcov, gotovo bi se tudi bukve dobivale v Zagrebu kakor v Terstu. Al kaj pomaga, če založnik slovenskih bukev pošlje nekoliko iztisov v Zagreb? Nazaj jih dobi! Ali bo kedaj boljše kakor je sedaj, Bog vé. Slabeje saj ne bo, ker je že zdaj dosti slabo. Gosp. Jože Drobnik je bil predstavil enkrat v „Slovenskem Prijatelju“ ilirsko priščico „Traži a dat će ti“. Ker pa nimam slovenske prestave pri rokah, naj podam tukaj le zadnje verstice v originalu:

Od to doba *) (znajte) ima
Niemac kesu svagda punu,
Latin robe u štacunu,
Holi Madžar s Hambarima
Žitom puna sva dvorišta,
A Slovenac? — nejma ništa.

Poletni večer.

Ko silna podnevna vročina jenjuje,
Ko vetrice večerni prijetno pihlja,
Ko solnčnih žarkov že moč omaguje,
Drugam ko ogrevat se ono ravna:
Sledim na zelene goričice travi,
In radostin čudim se celi naravi.

Tam pelje po cesti na vozu pšenice
Se hlapec, ter z bičem pokaje močno,
Si zmiraj prepeva glasno veselice,
Da z bližnjega gaja odmeva lepo.
Za vozom pa vrabci ferfraje skakljajo,
Si zern nabiraje veselje imajo.

Zdaj čujem prepevat od daleč žanjice
Večernico lepo na poti damó,
Presilne vročine ni belo jim lice:
Od jutra do večera delale so.
Pa kakor zaslišijo „Marijo“ zvoniti,
Omolknejo vse in začnejo moliti.

Iz paše se vrača živina goveja,
Veselo prepeva pastirček za njo,
Tako da veselja serce se mu smeja,
Ko žene živinco na bistro vodo:
Napaja in pije in žvižga in poje,
In vedno tako se raduje po svoje.

Kak sladko prepevajo tički po logu,
Kak pač ljubeznjivo mi slavček drobi,
Kak slavo skazujejo svojemu Bogu,
Ki jih in mladiče dobrotno živi.
Škerjanček spusti se v zrak žvergoljaje
Zgubi se v višave mило prepevaje.

*) To je, od časa, ko sta Bog in pa sv. Peter hodila po svetu. Prišla sta bila namreč najpopred k nemškemu kmetu, ter sta ga prosila za večerjo in stanovanjske. Nemec jima postreže; potem pa, ko sta ga pri odhodu vprašala za dolg, tirja polno možnjo dnarjev. Potem gresta k Latinu (Lahu). Postreže jima s polento, ter tirja pri njunem odhodu polno štacuno blaga. Madžar je zahteval polne zaloge žita, Slovenec pa —

A Slovenac duša čista
Kaže odmah: Bratjo ništa!

Pis.

Glej! že je za gore se solnčice skrilo,
Več kamba ne žuli voliča hudó,
Že jela svetiti je lunica mило,
Že kinčijo zvezdice jasno nebó —
Že vtihnulo je, kar čez dan je veršelo,
Potihnilo vse, kar veselo je pelo.

Kje najde se človek, ki danes žaluje?
Ko kinči naravo najlepši nam kras,
Ko vse, kar živi, se nebeško raduje,
Ko čuje povsod se veseli le glas.
„Raduj se v meni, o duša! veseli
Se, dokler telo je v prijazni deželi“.

Pivčan.

Dopisi.

Od sv. Trojice na Štaj. 28. julija. — Bodi Bogu mило! pri nas je tudi taka suša, da žuga vse zgoreti; ako se ta teden deža ne bo, ne bomo imeli ne ajdine, ne repe, ne korenja, pa tudi ne koruze ne graha (fižola) nič. Krompir in grah so červi snedli, ker jih je taka sila v zemlji, da jih nobeden ne pomni kadaj toliko. Ako orješ, se ti valé, kakor da bi beli bob sejal na njivo. Kaj bo iz tega! — Pšenica in rež je pri nas bolj slaba kakor dobra, ker je bila polegnina. Bob je velik zrastel, pa je drobán. Čerček že en teden popeva; grojzdje se že tam in tū mehča. Vино se še dobi pri nas štertinjak od 40 do 50 gold. nov. dn.; pšenica je po 4 gold. mernik. Živina ne bo draga, ker otave pri nas čisto nič ne bo. Oh, letos bo huda! Ker so svitli cesar po razglasu od 15. t. m. naznanili, da je mir sklenjen, smo jim mi v zahvalo v pisemcu slovensko pesem poslali. — Na Slatini (Sauerbrunn) ni bilo izperva skor nič gospóde, pa zdaj, ko je mir sklenjen, se jih je naenkrat toliko pripeljalo, da jim stanovanjske primanjkuje. V jutro in zvečer vidiš po Slatini vse polno gospóde vsake baže mergoleti. Kam pride voda, ki jo tū popijo, je sicer vsakemu dobro znano; radi pa bi vedili, ali pride bogastvo, ki ga tolsti trebuhu tū popušajo, tudi kmetijstvu v pravi prid? Škoda, če ne! — V pondeljek je strela v cerkev „Marija-trošt“ pri Žitolah udarila. Bila je ravno Božja služba, ker so s procesijo iz Makol prišli dežja prosit; dva možaka je ubila, več ženskam je obleko stergala, pa najbolj je čabov na čevljah iskala. Magnet je sicer na cerkvi, al drot se je bil pokvaril. Naj bi se na take reči povsod dobro pazilo! Magnet vleče strelo na-se, — pa železni drot mora biti v dobrem stanu, da jo varno odpelje in pelje v tla.

Janez Žurman, župan.

Iz Št. Pavla pri Preboldu na Štaj. 28. julija.

A. P. — Dvakrat nas je v tem mesecu ogenj silno prestrašil. 9. dan t. m. ravno opoldne je v Šešici 5 poslopij pogorelo. Cela vas, ki šteje čez 30 hiš, je bila v veliki nevarnosti; le hitra pomoč domačih in bližnjih srenj, posebno iz Št. Petra in Žavskega terga, ki so z gasivnicami prihiteli, je silni plamen zaterla. — 19. dan t. m. se ravno taka nesreča primeri v Kapli vasi; ob štirih popoldne nam cerkvenik z zvonika bližnji ogenj okliče. Sosodje so bili hipoma na nogah; od vseh krajev začnejo ljudje vkup hruti; vodja bližnje fabrike sam se vsede na gasivnico in z blizo 200 delavci, vsak s svojim camparjem, kakor pri nas gasivnemu orodju pravijo, priteče na pomoč, ktero so nam tudi od vseh bližnjih krajev skazali; še celó iz daljnega Vranskega so gospodje uradniki gasivnico pripeljali, s ktero so nam neutrudljivo in umno pomagali; tudi ondašnji žandarji so bili kmalo pri rokah. Mali otročiči, viditi gorečega petelina po strehah skakati, začnejo moliti, odraseni pa nosijo vodo kakor pridne mravlje, in tako smo z Božjo pomočjo bližnje hiše čudovitno oteli. Štirih kmetov pohištva s ternenom je ogenj vpcpelil; škoda znaša čez 10,000 gld. *) Želeli bi, da bi gasivne posodbe (camparje)

*) Radi bi bili tudi zvedili: ali imajo pogorelci svoje pohištva pri kateri asekuraciji zavarovane, da bi vedili, ali so naši ljubí